

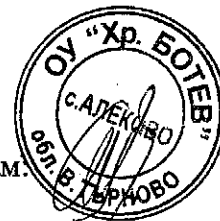

МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

ОУ "ХРИСТО БОТЕВ" С. АЛЕКОВО

УЛ. "ПЪРВА" № 18 ☎ 0885107273 - ДИРЕКТОР

E-mail: ou_hb_alekovo@abv.bg

Утвърждавам:

Директор:

/Р.Дончева/

Механизъм за предприемане и регистриране на действията при сигнал за насилие върху дете в училище при ОУ "Христо Ботев" за учебната 2016/2017 година

I. АЛГОРИТЪМ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА МЕХАНИЗМА ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА УЧИЛИЩНИЯ ТОРМОЗ МЕЖДУ ДЕЦАТА И УЧЕНИЦИТЕ В ОУ "ХРИСТО БОТЕВ"-СЕЛО АЛЕКОВО, ОБЩ. СВИЦОВ. Разработен, съгласно Заповед No РД09-611/18.12.2015г. на Министъра на образованието и науката, приет на Заседание на педагогически съвет с протокол No 16/13.09.2016г.
РАЗЯСНЯВАНЕ НА ПОНЯТИЯТА „НАСИЛИЕ“ И „ТОРМОЗ“

Тормозът в училище обхваща широк спектър от прояви. Това е явление със сериозни размери, което оставя дълготрайни последици върху психичното здраве и поведението както на децата, които търпят насилие, така и на онези, които го извършват или наблюдават. Последиците от насилието в училище са особено тежки и продължителни и силно привличат общественото внимание. Българската дума, която отговаря най-точно на явлението, е „тормоз“ („bullying“).

Какво е насилие?

В България в официална употреба е дефиницията на понятието „насилие“, дадена в параграф 1, т. 1-5 от допълнителните разпоредби на Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето. Две от определенията имат пряка връзка с насилието от деца върху деца, което е обект на настоящия механизъм.

Физическо насилие е „причиняване на телесна повреда, включително причиняване на болка или страдание, без разстройство на здравето“.

Психическо насилие „са всички действия, които могат да имат вредно въздействие върху психичното здраве и развитие на детето, като подценяване, подигравателно отношение, заплаха, дискриминация, отхвърляне или други форми на отрицателно отношение, както и неспособността на родителя, настойника, попечителя или на лицето, което полага грижи за детето, да осигури подходяща подкрепяща среда“.

Сексуално насилие и злоупотреба над дете според определението на СЗО е „участието на дете в сексуални действия, които той или тя не разбира напълно и за които не е в състояние да даде информирано съгласие, или за които детето не е подготвено от гледна точка на развитието си и не може да даде съгласие, или които са в нарушение на законите или социалните табу на обществото“.

Тормозът спада към насилието над дете и се третира с мерките на Закона за закрила на детето. Според чл. 7, ал. 1 и 2 от Закона за закрила на детето, всяко

дете има право на закрила от насилие и всеки, на когото стане известно за дете, преживяло насилие, е длъжен да сигнализира органите по закрила.

Тормозът между връстници се разглежда от много автори като групов феномен (Craig and Peplar, 1997). Случаите на насилие се извършват в групова среда, в присъствието на други връстници и в отсъствието на възрастни. Дан Олвеус (Olweus, 1993) определя тормоза като сбор от съзнателни негативни постъпки, които са дълготрайни, насочени към един и същ ученик от страна на един ученик или група.

Ключови в разбирането за тормоза са следните характеристики на това поведение:

1. злонамерена проява, която има за цел да нарани или унижи дете;
2. извършва се от позиция на силата, като едната страна използва доминиращата си позиция, за да нарани другата физически или психически, да я унизи или изолира от социалния живот;
3. повтаря се многократно във времето, а не е еднократен и изолиран акт на агресия.

Тормозът обхваща много широк спектър от поведения: преки нападения (удряне, заплаха или принуда, дразнене, подигравка, наричане с обидни прякори, сексуални забележки, открадване или повреждане на лични вещи) или непреки (например разпространяване на слухове или насърчаване на другите да отхвърлят или изключат някого от приятелската среда). Проявите на тормоз най-общо могат да бъдат разделени на следните основни групи:

Физически тормоз – например, блъскане, шипане, разрушаване, удряне, нанасяне на болка, спъване, затваряне в някое помещение;

Вербален тормоз – словесни изрази, които имат за цел унижат и оскъряват детето на база раса, пол, религия, сексуалност, увреждане или друго, с което се подчертава различие от останалите. Включва подмятания, подигравки, унижение, заплахи, обиди;

Психически тормоз – например, подмятане, подиграване, закачане, омаловажаване, заплахи, изнудване, повреждане на имущество, кражба и хвърляне на вещи, заплашителни погледи, неприятелско следене;

Социален тормоз – например, избягване, игнориране, изключване от дейността, одумване и разпространение на зловни слухове, натиск върху другите да не влизат в приятелски отношения с децата, обект на тормоз, изолиране;

Сексуален тормоз – представлява всяка форма на нежелано словесно, несловесно или физическо поведение със сексуален характер, имащо за цел или водещо до накърняване на достойнството на лицето, и по-специално създаване на смущаваща, враждебна, деградираща (принизяваща), унижителна или обидна обстановка. Включва измислянето на сексуализирани прякори или имена, коментари за външността на някой и подигравки със сексуално значение, неподходящо докосване, бележки и надписи със сексуално съдържание и т.н. до по-екстремни форми на нападане и насилие.

4 Тормозът може да се случва както във физическата среда, така и във виртуалната среда (кибертормоз). Бурното развитие на електронните комуникации през последните години доведе до нарастване на проявите на насилие, които се извършват чрез интернет или мобилен телефон. Тук спада разпространяването на:

- обидни, заплашителни и подигравателни текстови съобщения по мобилен телефон,
електронните средства за комуникация или в социалните мрежи;

- разпространяване на материали, които уронват достойнството на детето или го унижават: снимането на детето с мобилен телефон и свободното разпространяване на снимки или видеозапис в интернет или по други канали без негово съгласие, кражба на самоличност, разпространение на слухове в социалните мрежи др. Един от признаците, че дете може би е жертва на кибертормоз, е рязката смяна на настроението и поведението му при използване на интернет или при получаване на обаждане по мобилен телефон – например детето става мълчаливо и боязливо.

Класификация на формите на тормоз и предприемане на съответни действия.

Физическият тормоз е формата, която възрастните най-често забелязват и затова често мерките за справяне обикновено са насочени именно към нея.

Психическият и социалният тормоз по-трудно могат да бъдат установени, тъй като те не са така видими, а и децата, от своя страна, нямат нагласата да споделят с възрастните за своите преживявания.

В много случаи социалният и психическият тормоз, като обидните думи и прякори, социалното изолиране и други се подценяват и считат за нормална част от процеса на социализация и израстване на децата.

Тормозът, независимо от това как се упражнява, е деструктивен и опасен вид насилие.

Следователно усилията за справяне с насилието от деца над деца в училище трябва да бъдат насочени към всички проявления на това явление, а не само към неговите физически форми.

Разпознаването на физическото насилие включва следните физически и поведенчески показатели:

- различни по вид и цвят натъртвания, включително синини, постоянни или чести червени петна, включително от пръсти, насинени очи, следи от ухапване;
- неправдоподобни или объркани обяснения за травмите, включително едностранни отговори;
- безпокойство и крайности в поведението - от агресивност до пасивност;
- лоша представа за себе си - децата смятат, че са заслужили насилието;
- прекалена отстъпчивост на детето и оставяне без протест да се прави каквото и да било с него;

- влошаване на здравословното състояние, което включва прилошавания, главоболие, отпадналост;

- влошаване на успеха от обучението и чести отсъствия от училище;

- чести отсъствия от определени часове, например физическо възпитание и спорт;

Разпознаването на психическото насилие включва следните физически и поведенчески показатели:

- детето може да стане затворено и изолирано, да не желае да контактува с връстниците си;

- агресивно поведение и/или поведение, насочено към привличане на вниманието, упорито непослушание, самонараняване;

- внезапни избухвания, които са необичайни за възрастта или за нивото на развитие на детето;

- бягане и криене, включително зачестили бягства от училище;

- загуба на доверие, неучастие в общите занимания в училище, ниска самооценка;

- употреба на алкохол, медикаменти, самозанемаряване (постоянно обличане на

едни

същи дрехи или отказ да сресва косата си);

- психосоматични симптоми.

Разпознаването на сексуалното насилие включва както изброената по-горе симптоматика, така и различни прояви на сексуализирано поведение (имитация на сексуален акт, разголване, използване на език, свързан със сексуални действия и т.н., които са нехарактерни за съответната възрастова група деца).

АЛГОРИТЪМ:

1. Запознаване на педагогическия и непедагогическия персонал с формите на насилие, с Механизма, с Правилата и Процедурите за противодействие на училищния тормоз между децата и учениците в училище (педагогически персонал-на педагогически съвет, непедагогически персонал-на общо събрание)
Отговорник: Директор Срок: месец септември

2. Запознаване на учениците и родителите с формите на насилие, с Механизма, с Правилата и Процедурите за противодействие на училищния тормоз между децата и учениците в училище (учениците – в Час на класа, родителите-на родителска среща).
Отговорник: класни ръководители Срок: месец октомври

3. Определяне на координационен съвет със заповед на директора на училището.
Отговорник: Директор Срок: до 15 септември

4. Извършване на оценка на тормоза между децата и учениците в училището в началото и в края на учебната година от класните ръководители посредством Приложение 3 към Механизма.
Отговорник: Класните ръководители Срок: за началото на учебната година – до втората седмица на месец октомври, и за края на учебната година – месец април-май, непосредствено преди приключване на учебния процес за съответния етап на образование.

5. Анализ и обобщаване от координационния съвет на резултатите от оценката в резултат на изследването.
Отговорник: Валентин Тодоров Срок: за началото на учебната година – до края на месец октомври, и за края на учебната година – до края на месец май-юни, след приключване на учебния процес за съответния етап на образование

6. Запознаване на заинтересованите страни с обобщените резултати и обсъждане на необходимостта от предприемане на конкретни мерки и действия.
Отговорник: Валентин Тодоров Срок: първата седмица на месец ноември, втората седмица на месец юни

7. Запознаване на заинтересованите страни с обобщените резултати и обсъждане на необходимостта от предприемане на конкретни мерки и действия.

Отговорник: Валентин Тодоров Срок: първата седмица на месец ноември, втората седмица на месец юни

7. Разработване от координационния съвет на план за съответната учебна година за противодействие на училищния тормоз, който се утвърждава от директора на училището.
Отговорник: Валентин Тодоров Срок: месец септември

7.1. включва конкретни дейности по превенция и интервенция на ниво клас (под формата на обучителни дейности и занятия с класа) и на ниво училище

(по посока създаване на общоучилищни правила и процедури);

7.2. съдържа конкретни срокове и отговорници;

7.3. определя ясно как се осъществява потокът на информация във връзка със съмнения за тормоз, как се документират случаи на тормоз и как се инициира работа по случай;

7.4. актуализира се ежегодно;

7.5. при необходимост може да се актуализира и по време на учебната година към края на първия учебен срок – месец януари.

8. Въвеждане на Дневник за случаите на тормоз.

Отговорник: Анюта Боянова

Срок: 15 септември

8.1. Дневникът има за цел да подпомогне процеса на координация и комуникация в училище във връзка с осъществяването на цялостна училищна политика за противодействие на училищния тормоз;

8.2. в дневника се документират ситуацията, съответстващи на Класификацията на нивата и формите на тормоз, и предприемането на съответните действия (съгласно Таблица 1 от Механизма), които изискват намесата на координационния съвет;

8.3. всяка описана в дневника ситуация, съдържа следната информация: дата; какво се е случило – кратко описание на случая, кога се е случило, кои са участниците; кой служител е регистрирал ситуацията – име и подпис; какво е предприето като действия (намеса, превенция); кои отговорни участници са информирани (институции, органи, родители), как е приключила ситуацията или на какъв етап е и какво предстои;

8.4. координационният екип анализира ситуацията и определя необходимостта от индивидуална работа по случай с ученик, чиято координация се осъществява от секретаря на координационния съвет.

8.5. Дневникът за случаите на тормоз се съхранява в учителската стая, а съпътстващата документация – при зам.-директора.

8.6. Дневниците за случаи на тормоз са два-за двете сгради на училището. **Срок:** целогодишен

9. Изготвяне на годишен отчетен доклад на координационния съвет до директора на училището.

Отговорник: Анета Джингарова

Срок: края на учебната година – месец

май-юни, след приключване на учебния процес за съответния етап на образование.

II. Дейности по превенция и интервенция

1. Дейности за предотвратяване на насилие и инцидент.

Дейности на ниво клас/класна стая

1.1. С цел създаване на пространство, в което се говори открито за тормоза и насилието:

- в часа на класа всеки класен ръководител използва формите на групово работа, дискусия, решаване на казус, споделяне на опит за разясняване на проблема за същността и видовете тормоз между учениците;
- учителите по БЕЛ, история, география, роден край (I клас), околна среда (II клас) и човекът и обществото (III и IV клас) планират теми от учебното

съдържание за работа и анализ по проблема насилие, ценностите, социалните роли, функциониране на институциите;

➤ родителите се поканват за участие в тези занятия.

1.2. Класните ръководители провеждат перманентни разговори с родителите в индивидуални или групови срещи за това какво е тормоз и какви са преживяванията на извършителя и потърпевшия, дали той се чувства унижен или заплашен.

1.3. Всяка паралелка заедно с класния ръководител изработва общи правила на поведение в училище.

1.4. Класният ръководител, заедно с учениците изработва процедура, описваща мерките в случай на нарушаване на правилата.

Дейности на ниво училище

1.5. Със Заповед на директора на училището се създава УКС за справяне с насилието, който да планира, проследява и координира усилията за справяне с училищния тормоз.

1.6. УКС за справяне с насилието, съгласувано с класните ръководители договаря единен механизъм с ясно разписани отговорности, за предотвратяване и реагиране при проява на тормоз и насилие в училището.

1.7. УКС за справяне с насилието, съгласувано с класните ръководители обобщава всички предложения за правила на поведение и ценности, направени от класовете и формулира общоучилищни ценности и правила, които стават част от училищната политика.

1.8. Главният учител и главният възпитател в училището предлагат на ръководството мерки и изработват процедура за усъвършенстване на системата на дежурство с оглед на това да бъдат обхванати местата в училището, където при етапа на оценка е установено, че се извършва тормоз.

Дейности на ниво общност

1.9. УКС за справяне с насилието, съгласувано с директора на училището осигурява реални партньорства с външни за училището организации, служби и специалисти:

➤ Дирекция "Социално подпомагане" - Отдел „Закрила на детето”

➤ Общинска комисия за БППМН

➤ II РПУ – Детска педагогическа стая

➤

II. Действия за справяне с насилие и инциденти.

По-голямата част от ситуациите на тормоз могат да бъдат овладяни от *учителите*, а някои от *самите деца*. Всяка намеса изисква внимателна преценка на ситуацията и нейната тежест. Важно е да се разграничат случаите, когато не се касае за тормоз, а само за игра или приятелско премерване на силите между учениците. За целта е необходимо да се наблюдава поведението на учениците, включително и на тези, които

само присъстват без активно да участват.

Ако се касае просто за приятелска игра *учителят може да се намеси, за да предупреди децата да внимават да не се наранят.*

Ако обаче наблюдаваното поведение може да бъде определено като тормоз е необходимо да се предприемат следните действия.

1. Прекратяване на ситуация на тормоз и насилие.

Задължение на всеки учител/служител е да се намеси, за да прекрати ситуация на тормоз, на която е станал свидетел, като:

- В случай на физически тормоз учениците трябва да бъдат разделени и да се прекрати физическият контакт между тях незабавно;
- Не трябва веднага да се разпитва за случилото се, да се обсъждат причините за насилието или да се изяснява ситуацията;
- Важно е учителят ясно да обяви пред всички, че това е насилие и то е недопустимо поведение.

2. Реакции спрямо ученика, упражнил тормоз и насилие.

2.1. Когато става въпрос за първа проява, която не е тежка по отношение на нанесената вреда, може да се приложи подходът за възстановяване на щетата. Той се прилага от класния ръководител.

- Учителят със спокоен и умерен тон, както и с държанието си, показва ясно, че проблемът е в начина на поведение, а не в личността на самия ученик, и че хората правят грешки, които следва да бъдат поправени, без да се налагат наказания;
- Ключов момент във възстановяването на щетата е, че класният ръководител разговаря с ученика, а ученикът сам избира и решава как ще поправи грешката си. С това негово решение трябва да се съгласи и потърпевшият от тормоза ученик;
- Класният ръководител изслушва ученика, упражнил тормоза в отсъствието на потърпевшия ученик;
- След изясняване на ситуацията и постигане на договорка, класният ръководител за определен период от време проследява поведението на учениците и дава обратна връзка;
- Класният ръководител може да потърси съдействие и от другите учители, които също могат да подпомогнат работата на класния ръководител като наблюдават ученика във взаимоотношенията му с другите ученици.

2.2. При повтаряне на едни и същи нарушения на правилата се прилага подходът за възстановяване на щетата, уведомяване на класния ръководител и УКС, като се съставя протокол за тормоз.

- Класният ръководител уведомява родителите за случилото се, както и за предприетите от училището действия за разрешаване на ситуацията;
- Разговорът се провежда в партньорски взаимоотношения, като се предоставя отворено пространство за споделяне на техните опасения и гледни точки;
- Родителите трябва да бъдат запознати, че критиките, обидите и negliжирането на другия ученик от тяхна страна само ще задълбочат конфликта;
- От разговора могат да бъдат изведени конкретни договорки кой какво може да предприеме и какво се очаква като резултат;
- Учителят насочва родителите за консултация с психолог.

2.3. При много сериозно ниво на тормоз – злоупотреба със сила, както и при екстремни ситуации, в които съществува опасност за живота и здравето, телесния интегритет, както на ученика-жертва, така и на ученика-извършител се уведомява Дирекция социално подпомагане – Отдел за защита на детето, Държавната агенция за закрила на детето или РПУ.

- Учителят или служителят, станал свидетел на подобен тормоз, ако не може да се справи сам е длъжен да потърси помощ от охраната в училище, дежурния екип или други лица, намиращи се в района на инцидента,;
- След прекратяване на физическия контакт между лицата, свидетелят на тормоза уведомява директора на училището и регистрира ситуацията на насилие с доклад до председателя на УК ШПП;
- Директорът свиква УКС за справяне с тормоза и уведомява отдела за „Закрила на детето” по местоживееене, местната комисия за БППМН, РИО и полицията;
- УКС за справяне с тормоза обсъжда ситуацията на свое работно заседание и съставя протокол за тормоз, уведомява класния ръководител и родителите на учениците като ги насочва към местната комисия за БППМН и полицията по силата на координационния механизъм.

3. Реакции спрямо ученика, който е обект на тормоз и насилие.

Работата с ученици, които са обект на тормоз, трябва да бъде насочена към формиране у тях на умения за справяне с подобно поведение.

- Класният ръководител говори с ученика, по възможност още същия ден (или веднага след като е разбрал за случая, ако се касае за ситуация, за която е научил случайно) и да разбере какво точно се е случило;
- Необходимо е да се подчертае поверителността на разговора, като се спомене кои ще бъдат уведомени за случилото се;
- Класният ръководител наблюдава ученика в следващите дни, за да се увери как се чувства и при необходимост отново разговаря с него.

4. Реакции спрямо наблюдателите

- Класният ръководител изтъква тези, които са се намесили в защита ценностите на училището. От останалите очаква да направят същото, ако се случи в бъдещето;
- Класният ръководител насърчава учениците за грижа спрямо учениците, станали обект на тормоз и насилие.

Регистриране на ситуации на насилие и инцидент.

- Създава се регистър за описване на ситуации на насилие в училище;
- Всяка ситуация на насилие се описва в регистъра от учители/служителя, който я е наблюдавал с цел проследяване развитието на случая във времето и планиране на подходяща интервенция;
- Регистърът съдържа кратко описание на всяка ситуация, кога се е случила, кои са участниците и какви мерки са били предприети;
- Регистърът се съхранява на общодостъпно място в учителската стая;
- Класните ръководители следят вписаните в регистъра случаи и предприемат необходимите мерки за взаимодействие с учителите, родителите и педагогическия съветник.

Насочване към други служби.

В случаите, при които поведението на детето се отличава с изразени агресивни прояви, снижен контрол върху гнева, склонност да разрешава конфликтни ситуации с насилие е необходимо да бъде потърсено съдействие от страна на отдел „Закрила на детето” по местоживееене.

Като първа стъпка се уведомява директора на училището, който е задължен да уведоми съответния отдел „Закрила на детето” по местоживееене и отдела за „Закрила на детето”, на чиято територия е училището, местните комисии за БППМН, полицията и всички останали участници в мултидисциплинарния екип по силата на координационния механизъм.

В тази връзка е необходимо да бъде потърсено съдействие от страна на социалните работници от отделите „Закрила на детето” към Дирекциите „Социално подпомагане”. Социалният работник е професионалистът, който може да проучи ситуацията, в която се намира детето, условията, при които живее, родителският капацитет и при необходимост да предприеме мерки, които да подпомогнат детето и семейството като цяло.

ПЛАН ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА УЧИЛИЩНИЯ ТОРМОЗ

Дейности и мероприятия с педагогическия колектив:

1. Запознаване на педагогическия колектив с механизма за дейността на УКС, неговата роля и място в превенцията на противообществените прояви и връзката му с други институции .

Отг. Председател

Срок: м. Септември

2. Проучване и наблюдение на деца, живеещи в условията на повишени за нормалното им развитие рискови фактори и неравностойно социално положение /непълно семейство, разтрогнати бракове и др./

Отг.: Класните ръководители

Срок: м. Октомври

3. Своевременно откриване на извършителите на противообществени прояви за бързо и ефективно решаване на случаите и оказване на педагого-психологическо въздействие.

Отг. Членовете на УКС

Срок: Постоянен

4. Обмен на информация с представител на ДПС за ученици, извършили противообществените прояви.

Отг. Директора

Срок: Постоянен

5. Включване на ученици при разглеждане на конкретни случаи на агресия.

Отг. Класните ръководители

Срок: Постоянен

6. Сътрудничество с класните ръководители, в чиито класове има застрашени и проявили се ученици, за проследяване на тяхното развитие и стимулиране на активността им за учебна дейност.

Отг.: Председател

Срок: Постоянен

Мероприятия и дейности с учениците

1. Системно провеждане на индивидуална възпитателна, корекционна и консултативна работа с учениците с противообществени прояви.

Отг. Класният ръководител, А. Джингарова

Срок: 15.09.2016г. –

15.06.2017г.

2. Популяризиране на националната телефонна линия за деца 116 111, интернет адреси, координати на институции, към които засегнатите групи могат да се обърнат в случай на насилие.

Отг. Класните ръководители

Срок: Ноември

3. Провеждане на час на класа по системата „Връстници обучават връстници“, свързан с развитие на уменията за общуване, толерантността, правата и задълженията на ученика.

Отг. Класните ръководители

Срок: м. Март

4. Организиране и провеждане на конкурс сред учениците за най-добра презентация на тема: „Без агресия – животът е по-красив“.

Отг.: Валентин Тодоров

Срок: м. Април

5. Организиране и провеждане на анкета, с цел проучване и вземане на адекватни

мерки.

Отг. Валентин Тодоров

Срок: м. Октомври

6. Провеждане на час на класа на тема: „Изкуствата и тяхната роля в борбата с агресията”.

Отг: Класните ръководители

Срок: м. Март

13. Организиране и провеждане на конкурс за стихотворение, разказ или рисунка под надслов “Аз съм добър – ти си добър”.

Отг.: Преподавателите по БЕЛ и Изобр.изкуство

Срок: м. Април

14. Обявяване и награждаване на победителите в конкурса.

Отг.: Сформираното жури и Директора

Срок: м. Май

Мероприятия и дейности с родителите

1.Запознаване на родителите с мерките и дейностите, организирани в училище за предпазване на децата от противообществени прояви.

Отг.:Класните ръководители

Срок: м. Септември

2.Уведомяване на родителите на учениците, отсъстващи системно от учебни занятия и нарушили училищния правилник.

Отг: Класните ръководители

Срок: Постоянен

3.Провеждане на системни срещи-разговори с родителите или настойниците на учениците с рисково поведение.

Отг.:Класните ръководители

Срок: Съгласно графика на ДЧК

4.Запознаване на родителите с техните права и задължения съгласно приетия училищен правилник.

Отг.:Класните ръководители

Срок: м. Септември

Заседания на УКС

УКС провежда четири редовни заседания през учебната година.Извънредни заседания се провеждат само в случаи на необходимост.

I.Заседание м.септември:

1.Приемане на плана за дейността на УКС през настоящата учебна година.

2.Изготвяне на график за провеждане на дейностите и мероприятията и посочване на конкретни отговорници за тяхната организация и контрол.

II.Заседание м.октомври

1.Събиране и обобщаване на писмена информация от класните ръководители за състоянието на класовете.

2.Отчет на отговорниците и класните ръководители за учениците с противообществени прояви.

3.Обсъждане на дисциплината на учениците и резултатите от провежданите мерки.

4.Обсъждане текущите въпроси и решаване на възникналите казуси.

III.Заседание м.февруари

1.Приемане на отчета за дейността на УКС през първия учебен срок.

2.Изслушване на класните ръководители, в чиито паралелки има ученици с рисково поведение.

3.Обсъждане на работата с класовете, които имат проблеми с дисциплината, с участието на учителите, преподаващи в тях.

IV. Заседание м. юни

- 1. Приемане на отчета за дейността на УКС през настоящата учебна година.**
- 2. Обсъждане на предложения за подобряване на работата на УКС през следващата учебна година.**

Преходни и заключителни разпоредби

- 1. Налагане на наказанията на ученици за извършени от тях правонарушения става на педагогически съвет след доклада на УКС.**
- 2. Отчет на работата на УКС се прави два пъти годишно - в края на всеки учебен срок пред педагогически съвет.**
- 3. УКС изпраща в края на всеки срок информация по ОКБШМН за ученици с противообществени прояви, както и за мерките, които са реализирани спрямо тях.**
- 4. УКС уведомява отделите за закрила на детето към Дирекциите за социално подпомагане при получаване на информация за деца, подложени на различно по вид насилие.**
- 5. УКС уведомява органите на полицията при наличие на данни за криминални деяния на ученици или престъпни посегателства над деца.**
- 6. Два пъти през учебната година УКС извършва проверка за изпълнението на правилника за вътрешния ред в училището.**
- 7. Настоящият план е приет на заседание на Педагогически съвет.**